

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE LEUVEN VAN 15 JUNI 2020

OPENBAAR MINISTERIE

Vertegenwoordigd door gerechtelijk stagiaire E. V.

BURGERLIJKE PARTIJ(EN) :

A. M. E. M. in eigen naam

geboren op X

van Belgische nationaliteit

ingeschreven te X, X

bijgestaan door D. M. T., advocaat te Antwerpen en V. C., advocaat te Antwerpen

A. M. E. M. in hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige zoon, L. E. A. E.,

geboren op X

van Belgische nationaliteit

ingeschreven te X, X

bijgestaan door D. M. T., advocaat te Antwerpen en V. C., advocaat te Antwerpen

Y. B. E.

geboren op X

ingeschreven te London (Verenigd Koninkrijk), X

vertegenwoordigd door D. M. T., advocaat te Antwerpen en V. C., advocaat te Antwerpen

NMBS

Naamloze vennootschap van publiek recht, met ondernemingsnummer X, met vennootschapszetel te Brussel,

vertegenwoordigd door M. M. A., advocaat te Leuven, X, loco Meester D G. V., advocaat te Antwerpen

UNIA, Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme,

met zetel te 1000 Brussel, Koningsstraat 138,

vertegenwoordigd door Meester V. R., advocaat te Etterbeek

BEKLAAGDE(N) :

1. S. H., RRN X
geboren te Leuven op X
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te X, X
bijgestaan door Meester J. K. M., advocaat te Leuven, X, loco Meester O. d. B. T., advocaat te Leuven.

2. C., A. H. V. G., RRN X
geboren te Aarschot op X
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te X, X
niet verschenen en niet vertegenwoordigd.

3. J., P. E. V., RRN X
geboren te Leuven op X
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te X, X
bijgestaan door Meester V. N. T., advocaat te Diest.

1 TENLASTELEGGING(EN)

Naar deze rechtbank verwezen door bevel van de raadkamer

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A opzettelijke slagen met verzwarende omstandigheden
opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan L. A. E., geboren te Londen op X,
(art. 392 en 398 lid 1 Sw.)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige,
(art. 100 ter, en 405 bis. 1° Sw.)

met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn geslachtsverandering, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst,
(art. 405 quater 2° Sw.)

te Aarschot, op 26 augustus 2018,
door S. H., C. V. G., J. V.,
ten nadele van L. A. E., geboren te Londen op X;

B opzettelijke slagen met verzwarende omstandigheden
opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan Y. B. E.,
(art. 392 en 398 lid 1 Sw.)

met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn geslachtsverandering, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst,

(art. 405 quater 2° Sw.)

te Aarschot, op 26 augustus 2018,
door S. H., C. V. G., J. V.,
ten nadele van Y. B. E..

1 TENLASTELEGGINGEN

Aan beklaagden S. H., C. V. G. en J. V. wordt ten laste gelegd te Aarschot op 26 augustus 2018, als dader of mededader,

- Aan L. A. E. opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid van racisme zoals bepaald in artikel 405 quater 2° Sw en met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige, zoals bepaald in artikel 100ter en 405bis,1° van het strafwetboek (tenlastelegging A) (artikel 392, 398, 100ter en 405bis, 1 en 405 quater 2 ° van het Strafwetboek).
- Aan B Y. B. E. opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid van racisme zoals bepaald in artikel 405 quater 2 ° Sw (tenlastelegging B) (artikel 392 en 398 en 405 quater 2 ° van het Strafwetboek).

2 PROCEDURE

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting. De rechtspleging verliep in het Nederlands.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de burgerlijke partijen, het Openbaar Ministerie en de eerste beklaagde H. en de derde beklaagde V., bijgestaan door hun raadsman. Tweede beklaagde V. G. is noch verschenen, noch vertegenwoordigd door een raadsman.

De strafvordering is regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

3 BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Grond van de zaak

1 Feiten:

De feiten vonden plaats op 26 augustus 2018 op het perron in het station van Aarschot waarbij L. A. E. (hierna "L." genaamd), die in aanwezigheid was van zijn zus Y. B. E., aangevallen werd terwijl zij stonden te wachten op de trein naar Antwerpen.

De toen 15-jarige L. werd eerst geduwd en aangesproken door de derde beklaagde, de heer J. V. die van L. wilde weten hoe laat de trein zou aankomen. Toen L. hem antwoordde dat hij hem niet moest aanraken, kreeg hij van de heer V. nogmaals een harde duw.

Eerste beklagde S. H. en tweede beklagde C. V. G., die de derde beklagde V. vergezelden, kwamen vervolgens ook naar L. toe, omsingelden hem en duwden en intimideerden hem terwijl ze een scheldtirade afstaken.

Volgens verbalisanten was L. kalm en verdedigde hij zich verbaal.

De zus van L., Y. B. E., nam camerabeelden op met haar smartphone. Eerste beklagde H. maakte de volgende racistische opmerkingen:

“ Luister es é, we zijn hier in België. Pas u aan, wij zijn beleefd tegen u, ok? Gij moet niet (onverstaanbaar) doen, ga maar naar Brussel of zo, bij de rest.”

Derde beklagde V. pikte hierop in en riep tot tweemaal toe dat L. moest weggaan “naar zijn land”.

Toen de discussie escaleerde en mevrouw H. hem vergeleek met “een stront”, repliceerde L. dat zij moest “opkankeren”, waarop mevrouw H. furieus reageerde:

“ Ga jij dan weg, ik ben hier in mijn geboorteland.”

“..uw grote mond, sorry, niet nodig hier in Aarschot. Ga naar Brussel, ga uw vriendjes halen. Daar hoort ge misschien thuis. Wij zijn nog beleefd tegen u, gij kunt nog niet eens beleefd zijn. Nooit geleerd? Kan dat best begrijpen..”

“Kankert gij op, want gij ziet er meer als kanker uit dan ik.”

Toen L. zich afkeerde van het gezelschap na de verwijten, greep derde beklagde V. L. plots met beide armen vast en duwde hem hardhandig op de lager gelegen sporen. De heer V. verhinderde L. terug op het perron te klimmen door hem terug op de sporen te duwen en/of te slaan. Hierbij viel L. achterwaarts naar beneden waarbij hij tijdens zijn val erin slaagde om de heer V. vast te grijpen en mee te sleuren in zijn val. Op de sporen kwam het tot een gevecht.

Beklaagden H. en V. G. schoten beklagde V. te hulp, mengden zich in het gevecht en trokken L. weg. Ook Y. B. E. kwam tussen beide. Ze gaf haar smartphone (waarmee ze tot dan toe de feiten had gefilmd) aan haar negenjarig neefje om mevrouw V. G. van L. af te trekken en om mevrouw H. weg te duwen. Wanneer L. en de heer V. opnieuw in elkaar haakten, trok ze beiden uiteen en maande ze L. aan om terug op het perron te klimmen, wat hij ook deed. Wanneer Y. B. E. ook terug op het perron wilde klauteren, gooide eerste beklagde H. een kei tegen haar hoofd.

Ingevolge de feiten werd het treinverkeer door de NMBS stil gelegd.

L. heeft ingevolge de feite een arts geraadpleegd. Verbalisanten stelden kwetsuren in zijn hals vast, aan de linkerarm en aan zijn rechterhand.

Op het ogenblik van de feiten waren beklagden onder invloed van alcohol en/of drugs.

2 Beoordeling:

Derde beklagde J. V.:

De tenlastelegging A wordt niet betwist, behalve de omstandigheid dat de feiten werden gepleegd met een racistische drijfveer.

De tenlastelegging B wordt betwist.

Tenlastelegging A:

Deze beklaagde minimaliseert de feiten of probeert zijn verantwoordelijkheid af te schuiven op het slachtoffer.

Volgens zijn eigen verklaring heeft hij gehandeld in een razernij, weet hij het allemaal niet meer zo duidelijk en was de aanleiding dat L. niet antwoordde op zijn vraag over de trein en dat hij dan zijn moeder en vriendin uitmaakte voor hoer. Hij heeft zich dan opgejaagd en het kan zijn dat hij L. dan heeft vastgegrepen. Hij heeft volgens zijn eigen verklaring de feiten niet uitgelokt en hij heeft het initiatief niet genomen.

Het basismisdrijf van opzettelijke slagen en verwondingen met de verzwarende omstandigheid dat de feiten werden gepleegd ten aanzien van een minderjarige staat vast op grond van de onderzoeksresultaten zoals de videobeelden, de materiële en medische vaststellingen en de erkenning door de beklaagde V. Het staat vast dat L. op het ogenblik van de feiten 15 jaar was en dus minderjarig was. Bovendien stroken de verklaringen van het slachtoffer L. met de onderzoeksresultaten (artikelen 392, 398, 100ter en 405bis,1° van het Strafwetboek).

Beklaagde V. startte de schermutseling door L. diverse malen hard op het perron te duwen omdat hij wou weten hoe laat de trein kwam. Toen de discussie escaleerde greep hij L. hardhandig vast en duwde hem op de sporen waarna het gevecht verder ging. Het gegeven dat hij L. in een levensgevaarlijke situatie bracht doordat er mogelijks een trein in aantocht was, versterkt de impact van het geweld en dat de feiten opzettelijk werden gepleegd. Bovendien erkent hij L. (meermaals) geduwd te hebben hetgeen dient gekwalificeerd te worden als een opzettelijke slag ex artikel 392-398 van het Strafwetboek.

Ook de racistische drijfveer als bijkomende verzwarende omstandigheid overeenkomstig artikel 405quater 2° van het strafwetboek is bewezen op grond van de objectieve elementen die het onderzoek heeft opgeleverd en die vervat zitten in het strafdossier.

De verzwarende omstandigheid is van toepassing wanneer een van de drijfveren van het misdrijf bestaat in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens zijn zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn geslachtsverandering, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst (artikel 405quater 2° van het Strafwetboek).

De drijfveer die in artikel 405quater van het Strafwetboek omschreven wordt als haat, misprijzen of vijandigheid bestaat in de negatieve ingesteldheid ten aanzien van het slachtoffer op grond van een van de criteria of eigenschappen die in de Antidiscriminatiewet of Antiracismewet worden opgesomd. De intensiteit van de discriminatoire drijfveer verschilt naargelang het haat, misprijzen of vijandigheid betreft. De wetgever neemt verschillende gradaties in aanmerking.

De toepassing van de verzwarende omstandigheid ex artikel 405quater van het Strafwetboek vereist niet dat de discriminatoire drijfveer de enige drijfveer van de dader van het misdrijf is. Uit de libellering van artikel 405quater Sw blijkt ontegensprekelijk dat er sprake is van een van de drijfveren, hetgeen bevestigd wordt in een arrest van het Grondwettelijk Hof (17/2009 van 12 februari 2009).

Racisme is één van de drijfveren maar niet het ultieme, een eenvoudig misprijzen volstaat.

Eén van de drijfveren in hoofde van de heer V. bestond in de vijandigheid, minstens het misprijzen van L. omwille van zijn ras, huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstamming of nationaliteit. Uit de camerabeelden blijkt dat de heer V. zich liet opjatten door de racistische uitlatingen van medebeklaagden H. (zijn toenmalige vriendin) en V. G..

De uitspraken zoals “pas u aan, ga naar uw land, ga naar Brussel bij de rest, daar hoor je thuis, je lijkt op een stront, we hebben jouw grote mond niet nodig in Aarschot, ge ziet er uit als kanker,..” deden de discussie verhitten en brachten beklaagde V. in een toestand die hij zelf beschreef als “een razernij.”

Ook tijdens zijn verhoor trachtte hij de schuld in de schoenen van het slachtoffer te schuiven en verklaarde hij: “Plots stonden ze er met tien en ik weet niet van waar ze kwamen. Dit is altijd met die Marokkanen.” Hierbij viseerde de beklaagde V. de vreemde afkomst van het slachtoffer die zelfs geen Marokkaanse roots heeft.

De tenlastelegging A en de verzwarende omstandigheid met de racistische drijfveer en de minderjarigheid van het slachtoffer als verzwarende omstandigheid is in hoofde van derde beklaagde V. derhalve bewezen.

Tenlastelegging B:

Ook deze tenlastelegging is in hoofde van derde beklaagde V. genoegzaam naar recht bewezen op grond van de resultaten van het omstandig gevoerde onderzoek en de videobeelden in het bijzonder.

De feiten die ten grondslag liggen aan de tenlastelegging B zijn het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen aan Y. B. E. sub artikel 392 en 398 van het Strafwetboek met een racistische drijfveer als verzwarende omstandigheid (artikel 405 quater 2° van het Strafwetboek).

Mevrouw B. E. kwam tussen om haar broer los te wrikken uit het gevecht dat was ontstaan nadat de heer V. haar broer op de sporen had geduwd en om hem terug op het perron te helpen. Zij liep hierbij ook verwondingen op. Bovendien blijkt uit de videobeelden dat eerste beklaagde H. een kei tegen haar hoofd gooide. Tweede beklaagde V. G. is tussengekomen en uit haar eigen verklaring blijkt dat zij de medebeklaagden heeft willen helpen door Y. B. E. van H. af te trekken en dat zij L. heeft geduwd en tegen hem heeft geroepen dat hij terug naar zijn land diende te gaan.

In haar verhoor bevestigt mevrouw V. G. dat mevrouw H. op de sporen aan het vechten was met een negerin en dat S. (= S. H.) nog goed heeft liggen slagen.

De vijandigheid of het misprijzen van zowel L. als van zijn zus Y. die tussenbeide kwam om haar broer te beschermen, omwille van hun huidskleur, afkomst of nationaliteit toont aan dat beklaagden uit (onder andere) een racistische drijfveer handelden. Wat het racistisch motief van beklaagde V. betreft als één van de drijfveren van de agressie, verwijst de rechtbank naar de motieven sub tenlastelegging A.

De handelingen van alle beklaagden en de tussenkomst van tweede beklaagde V. G. maken van hen een (mede)dader in de zin van artikel 66 lid 2 van het Strafwetboek, gezien zij rechtstreeks aan de uitvoering van het misdrijf hebben meegewerkt.

De tenlasteleggingen A,B in hoofde van V. vloeien voort uit dezelfde strafbare gedraging. De rechtbank moet dan ook één straf uitspreken, namelijk een straf die gesteld is op de bewezen tenlastelegging waarop de zwaarste straf is bepaald.

Straftoemeting

Wat de straftoemeting betreft moet rekening worden gehouden met de bijzondere ernst van de feiten en met de persoonlijkheid en het strafrechtelijk verleden van de beklaagde V..

Drankmisbruik of druggebruik is geen excuus of rechtvaardiging van dergelijke ernstige geweldsdelicten.

Beklaagde V. geeft blijk van een gebrek aan schuldinzicht en van een gebrek aan norm- en waardebesef.

Hij neemt zijn verantwoordelijkheid niet op en betuigt zijn spijt niet.

Hij geeft blijk van een gebrek aan empathie ten aanzien van de slachtoffers die niet werden gecontacteerd om hun medeleven te betuigen of om excuses aan te bieden.

Bovendien heeft beklaagde V. een ongunstig strafregister. Hij werd reeds veroordeeld voor gelijkaardige feiten waaruit hij geen lessen trok. Hij is hardleers.

Het behoort voor J. V. voor A en B samen een gevangenisstraf van 9 maanden en een geldboete van 50 euro op te leggen om recidive te vermijden.

Enkel een effectieve bestraffing kan het beoogde doel bereiken. De gunst van een werkstraf of van een straf met uitstel gekoppeld aan probatievoorwaarden is dan ook niet opportuun en zou bovendien leiden tot een onvoldoende bewustwording van de bijzondere ernst van de door hem gepleegde feiten die een ernstige impact hadden op beide slachtoffers en L. in een levensbedreigende situatie brachten.

Eerste beklaagde S. H.:

De tenlastelegging A wordt niet betwist, behalve de verzwarende omstandigheid met racistische drijfveren.

De tenlastelegging B wordt betwist.

Tenlastelegging A:

Eerste beklaagde H. schuift de verantwoordelijkheid naar de slachtoffers en wentelt haar zelf in een slachtofferrol.

Wat betreft de tenlastelegging A heeft zij tijdens de hoogoplopende discussie het slachtoffer L. (mee) omsingeld, geïntimideerd en geduwd en zij mengde zich eveneens in het gevecht op de treinsporen, zoals blijkt uit de videobeelden. Zij heeft rechtstreeks als actieve dader (artikel 66 van het Strafwetboek) meegewerkt aan de uitvoering van de geweldpleging. Zij ontstak een racistische scheldpartij en duwde en intimideerde het slachtoffer L.. Door haar opruiende en racistische woorden heeft zij haar toenmalige partner V. bovendien aangezet om het misdrijf te plegen, alsook beklaagde V. G. aangezet om aan de feiten te participeren. Het staat vast dat het slachtoffer L. 15 jaar was en dus minderjarig op het ogenblik van de feiten.

De expliciet racistische uitlatingen van beklaagde H. kunnen niet worden losgekoppeld van het geweldsdelict of gezien worden als toevallige verwijten.

De uitlatingen “pas u aan-ga naar uw land- ga naar Brussel bij de rest, daar hoor je thuis-ik ben hier in mijn geboorteland- je lijkt op ene stront- we hebben jouw grote mond niet nodig in Aarschot- ge ziet er uit als kanker-..” deden de discussie ontaarden in een geweldsdelict. Bovendien alludeerde zij letterlijk op een gevecht toen zij het slachtoffer vroeg: “ah, ga je een mesje boven halen.”

De gedragingen en uitingen van mevrouw H. tonen de aanwezigheid van een racistische drijfveer aan. De bewering dat zij zelf Marokkaanse vrienden heeft doet hieraan geen afbreuk.

De tenlastelegging A alsook de verzwarende omstandigheden, zoals weerhouden in de dagvaarding, is bewezen op grond van de resultaten van het omstandig uitgevoerde onderzoek, meer bepaald de materiële en medische vaststellingen, de videobeelden en de verklaringen van het slachtoffer die stroken met de objectieve onderzoeksdaden.

De rechtbank verwijst eveneens naar de motieven sub A lastens derde beklagde V..

Zij is als dader of mededader schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten.

Tenlastelegging B:

De videobeelden tonen aan dat zij een kei gooide tegen het hoofd van Y. B. E.. Toen het slachtoffer bemerkte dat haar broer op de treinsporen in een gevecht verwickeld was met beklagde V. en ook beklagden H. en V. G. zich hierin mengden, kwam ze tussenbeide om haar minderjarige broer te ontzetten en deelde ze daarbij in de klappen.

Het gooien van een kei tegen het hoofd van een ander persoon is een handeling in de zin van een opzettelijke slag. Een slag moet volgens het Hof van Cassatie ruim worden geïnterpreteerd en kan worden toegebracht door middel van voorwerpen die men hanteert of door het werpen van een hard voorwerp op een ander persoon, zoals in casu (P.A., “Opzettelijk doden en het opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel” in Bijzonder Strafrecht voor rechtspractici, nrs.61-75 en B. M., “Opzettelijk doden en opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel” in X, Postal Memorialis, 1 juni 2013 (171).

Hoger werd reeds aangetoond dat zij handelde uit een racistische drijfveer en de vijandigheid en misprijzen omwille van ras, huidskleur, afkomst was niet alleen gericht tegen L. maar ook tegen zijn zus (cfr.sub A).

De tenlastelegging sub B alsook de verzwarende omstandigheid is bewezen op grond van de resultaten van het omstandig gevoerde opsporingsonderzoek, zoals de videobeelden, materiële en medische vaststellingen en de verklaringen van de slachtoffers die stroken met de onderzoeksresultaten.

Straftoemeting

De tenlasteleggingen A,B vloeien voort uit dezelfde strafbare gedraging.

De rechtbank moet dan ook één straf uitspreken, namelijk een straf die gesteld is op de bewezen tenlastelegging waarop de zwaarste straf is bepaald.

Wat de straftoemeting betreft moet rekening worden gehouden met de bijzondere ernst van de feiten en met de persoonlijkheid en het strafrechtelijk verleden van beklagde H..

Zij geeft blijk van een gebrek aan schuldinzicht en aan verantwoordelijkheidsbesef en van een totaal gebrek aan empathie ten aanzien van de slachtoffers. Zij heeft geen spijt betuigd noch werden excuses aangeboden aan de slachtoffers of haar medeleven betuigd.

Overmatig alcoholgebruik of druggebruik is geen excuus tot het plegen van dergelijke ernstige geweldsdelicten.

Zij heeft een ongunstig strafregister. Eerdere veroordelingen konden niet verhinderen dat zij zich opnieuw schuldig maakte aan ernstige strafbare feiten. Zij is hardleers.

De gunst van een uitstel gekoppeld aan probatievoorwaarden of een werkstraf is dan ook niet opportuun en zou bij beklagde leiden tot een onvoldoende bewustwording van de ernst van de door haar gepleegde feiten.

Bovendien is zij reeds veroordeeld voor gelijkaardige feiten en kreeg zij reeds meermaals probatievoorwaarden opgelegd die recidive niet konden vermijden. Enkel een effectieve bestraffing zoals hierna bepaald, kan het beoogde doel bereiken.

Het behoort een gevangenisstraf van 1 jaar en een geldboete van 50 euro op te leggen.

Tweede beklaagde C. V. G.:

Tenlastelegging A:

De tenlastelegging A met verzwarende omstandigheden zoals weerhouden in de dagvaarding, is bewezen op grond van de resultaten van het omstandig gevoerde opsporingsonderzoek, meer bepaald de videobeelden, materiële en medische vaststellingen en de coherente verklaringen van het slachtoffer die stroken met de objectieve onderzoeksresultaten.

Tenlastelegging B:

Tenlastelegging B met verzwarende omstandigheid zoals weerhouden in de dagvaarding, is bewezen op grond van de resultaten van het omstandig gevoerde opsporingsonderzoek, meer bepaald de videobeelden, materiële en medische vaststellingen en de coherente verklaringen van het slachtoffer die stroken met de objectieve onderzoeksresultaten.

De handelingen van alle beklaagden en de tussenkomst van tweede beklaagde V. G. maken van hen een (mede)dader in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek, gezien zij rechtstreeks aan de uitvoering van het misdrijf hebben meegewerkt.

De rechtbank verwijst naar de motieven sub A,B lastens beklaagden V. en H..

Straftoemeting

De tenlasteleggingen A,B vloeien voort uit dezelfde strafbare gedraging.

De rechtbank moet dan ook één straf uitspreken, namelijk een straf die gesteld is op de bewezen tenlastelegging waarop de zwaarste straf is bepaald.

Wat de straftoemeting betreft moet rekening worden gehouden met de bijzondere ernst van de feiten en met de persoonlijkheid en het strafrechtelijk verleden van beklaagde V. G..

Ze neemt haar verantwoordelijkheid niet op en geeft blijk van een gebrek aan schuldinzicht en van een gebrek aan empathie naar de slachtoffers. Excuses werden niet aangeboden noch werd haar medeleven betuigd met de slachtoffers.

Ze heeft een gebrek aan norm- en waardenbesef en is hardleers. Haar ongunstig strafregister kon niet verhinderen dat zij zich opnieuw schuldig maakte aan ernstige strafbare feiten.

Enkel een effectieve bestraffing, meer bepaald een gevangenisstraf van 9 maanden en een geldboete van 50 euro zullen recidive vermijden.

3.3 Kosten en bijdragen

Eerste, tweede en derde beklaagde is een bijdrage verschuldigd aan het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders. De rechtbank is verplicht om bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf deze solidariteitsbijdrage op te leggen.

Eerste, tweede en derde beklaagde is ook een bijdrage verschuldigd aan het Fonds voor juridische bijstand. De rechtbank is verplicht om aan iedere veroordeelde beklaagde een bijdrage op te leggen aan

het Fonds¹. De opbrengsten van het Fonds worden gebruikt ter financiering van de vergoedingen van de advocaten belast met de juridische tweedelijnsbijstand alsook voor de kosten verbonden aan de organisatie van de bureaus voor juridische bijstand.

Eerste, tweede en derde beklagde worden elk veroordeeld tot 2/6 van de kosten van het onderzoek.

4 BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1 Aansprakelijkheid:

Op grond van de resultaten van het omstandig gevoerde onderzoek hebben uitsluitend beklagden V., H. en V. G. een bewezen fout begaan in oorzakelijk verband met de door de burgerlijke partijen geleden schade (cfr. op strafgebied) en is er geen fout bewezen in hoofde van de slachtoffers in oorzakelijk verband met de schade.

4.2 Schadebegroting:

De volgende schadevergoeding kan worden toegekend die gestaafd is door de nodige stukken en/of in billijkheid en matigheid is begroot:

NMBS

De eis is gebaseerd op de tenlasteleggingen A en B lastens de drie beklagden.

Ingevolge de feiten leed de NMBS schade in verband met treinvertragingen en stationspersoneel en kan conform haar onkostennota en stukken de volgende vergoeding worden toegekend:

- Treinvertragingen: 70,10 euro
 - Stationspersoneel : 119,69 euro
 - Administratiekosten: 100 euro
- 289,79 euro

De vergoedende interesten zijn verschuldigd vanaf de datum van de feiten of 26 augustus 2018.

De burgerlijke partij, die vertegenwoordigd wordt door een raadsman, heeft recht op een basis rechtsplegingsvergoeding van 240 euro.

UNIA

De burgerlijke partij heeft als wettelijke opdracht het bevorderen van de gelijkheid van kansen en omgaan met de diversiteit in onze samenleving en het bestrijden van elke vorm van discriminatie, onderscheid, uitsluiting, beperking, uitbuiting of voorkeur op grond van een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst, nationaliteit, nationale of etnische afstamming, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, sociale positie, geboorte, vermogen, leeftijd, het geloof, levensbeschouwing, gezondheidstoestand, politieke overtuiging of syndicale overtuiging, handicap en fysieke of genetische eigenschap (artikel 3 §1 a van het Samenwerkingsakkoord van 12 juni 2013). Zij is bevoegd om in rechte op te treden, aangezien het in casu een rechtsgeschil betreft dat aanleiding kan geven van zowel de Antiracismewet als de Antidiscriminatiewet.

¹ Artikel 4§3 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand - in werking getreden op 1 mei 2017

De burgerlijke partij verwijst naar de beslissing van 22 november 2018 van de raad van Bestuur van het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme, strekkende tot de burgerlijke partijstelling door deze burgerlijke partij lastens beklagden voor huidige feiten. Zij kreeg eveneens de toestemming van de in dit dossier gekende slachtoffers, Y. B. E. en A. E. M. in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van het minderjarige slachtoffer L. E..

De eis is gebaseerd op de tenlasteleggingen A en B lastens de drie beklagden.

De tenlastelegging B en de discriminerende drijfveer als verzwarende omstandigheid met betrekking tot de tenlastelegging A zijn in hoofde van beklagden H., V. en V. G. telkens bewezen op grond van de objectieve elementen die het onderzoek heeft opgeleverd en die vervat zitten in het strafdossier (zie strafgebied).

Ingevolge de feiten leed UNIA schade (inbreuken op artikel 405 quater 2° Sw) die naar billijkheid is begroot op 600 euro voor materiële en morele schade vermengd.

Deze schadevergoeding kan worden toegekend.

De feiten betreffen ernstige inbreuken die lijnrecht ingaan tegen de doelstellingen en opdrachten van deze burgerlijke partij en doen afbreuk aan het door haar geleverde werk. In casu was het om precies te zijn het openlijk misprijzen van de slachtoffers op grond van racistische elementen die de feiten deden ontaarden in een gevecht en dit op een levensgevaarlijke plek, zoals blijkt uit het gevoerde onderzoek en de camerabeelden.

De vergoedende interesten zijn verschuldigd vanaf de datum van de feiten of 26 augustus 2018.

De burgerlijke partij, die vertegenwoordigd wordt door een raadsman, heeft recht op een basis rechtsplegingsvergoeding van 240 euro.

A. E. M. in eigen naam

De volgende vergoeding kan worden toegekend die gestaafd is door de nodige stukken en/of in billijkheid en matigheid is begroot:

Materiële schade:

- Administratiekosten: ex aequo et bono: 100 euro
- Kosten psychotherapie sessies L. : stukken : 729,23 euro
- Apothekerskosten: stukken: 8,32 euro
- Kledijsschade: beschadiging schoenen ex aequo et bono: 100 euro

Morele schade:

Zij is erg geschrokken over hetgeen haar zoon is overkomen.

Een morele schadevergoeding van 500 euro is in billijkheid en matigheid begroot.

Totaal: 1.437,55 euro

De vergoedende interesten zijn verschuldigd vanaf de datum van de feiten of 26 augustus 2018.

A. E. M. in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige zoon L. E. A. E.
(° X)

Uit de stukken blijkt dat L. gekwetst was aan de hals (met hoofdpijn), aan zijn rug, knie, enkel en rechtervuist. Hij was zeer ontdaan over de toegebrachte fysieke en verbale agressie.

Hij vreesde voor zijn leven en was ervan overtuigd dat een trein zou aankomen en hem overrijden. Uit de dossiergegevens blijkt dat het treinverkeer alsnog kon worden stilgezegd zodat een drama kon worden vermeden.

Uit de medische stukken blijkt dat L. ingevolge de feiten leed aan posttraumatische stress die zich onder meer uitte in psychisch onbehagen, slaapstoornissen en angstgevoelens. Hij was hiervoor geruime tijd in behandeling in UZ Leuven (kinder- en jeugdpsychiatrie).

Hij was ook erg aangedaan door de racistische beledigingen en als drijfveer van de daden van de beklagden. De feiten hadden een enorme impact op het slachtoffer, in die mate dat hij nog steeds kampt met angstaanvallen, hartkloppingen en moeilijkheden om te sturen ten gevolge van de feiten in augustus 2018 (zie attest huisarts) en vreesde voor zijn leven. Hij is in zichzelf gekeerd, heeft last van stemmingswisselingen en kampt tevens met gevoelens van boosheid, angst, wantrouwen en verdriet.

De gevorderde vergoeding van 10.000 euro kan toegekend worden omwille van de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden en de ernstige impact van de feiten op het slachtoffer die zich bijna twee jaar na de feiten nog steeds manifesteert.

De vergoedende interesten zijn verschuldigd vanaf de datum van de feiten of 26 augustus 2018.

Y. B. E.

Zij is van het perron op de sporen geklommen om haar broer te ontzetten en te helpen tegen de drie beklagden en is verwickeld geraakt in het gevecht om haar broer te verdedigen.

Er kan een morele schadevergoeding van 1.000 euro worden toegekend, die in billijkheid en matigheid is begroot.

De vergoedende interesten zijn verschuldigd vanaf de datum van de feiten of 26 augustus 2018.

De burgerlijke partijen A. E. M. en Y. B. E. , die vertegenwoordigd worden door één raadsman, hebben recht op één basis rechtsplegingsvergoeding van 1.320 euro.

5 TOEGEPASTE WETSARTIKELLEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

- artikel 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935;
- artikel 1, 2, 3, 7, 40, 65, 66, 392, 398, 100ter, 405bis 1°, 405 quater 2° van het Strafwetboek - de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in dit vonnis;
- artikel 4 voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
- artikel 1382 BW

6 UITSPRAAK

0 Verklaart de feiten zoals hierboven omschreven in de tenlasteleggingen A en B met de verzwarende omstandigheden bewezen voor eerste beklaagde S. H., tweede beklaagde C. V. G. en derde beklaagde J. V..

0 Veroordeelt eerste beklaagde S. H. voor deze feiten A en B tot:

- een hoofdgevangenisstraf van 1 jaar
- en een geldboete van 400 euro, zijnde 50 euro verhoogd met 70 opdecimen (x8). Als deze geldboete niet wordt betaald binnen de wettelijke termijn, kan ze worden vervangen door een gevangenisstraf van 15 dagen
- een bijdrage van 1 maal 200 euro, zijnde de som van 25 euro verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds ter hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand;
- 2/6 van de kosten van de strafprocedure, voorlopig begroot op 904,36 euro.

0 Veroordeelt tweede beklaagde C. V. G. voor deze feiten A en B tot:

- een gevangenisstraf van 9 maanden, en
- een geldboete van 400 euro, zijnde 50 euro verhoogd met 70 opdecimen (x 8). Als deze geldboete niet wordt betaald binnen de wettelijke termijn, kan ze worden vervangen door een gevangenisstraf van 15 dagen.
- een bijdrage van 1 maal 200 euro, zijnde de som van 25 euro verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds ter hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand;
- 2/6 van de kosten van de strafvordering, voorlopig begroot op 904,36 euro.

0 Veroordeelt derde beklaagde J. V. voor deze feiten A,B tot

- een gevangenisstraf van 9 maanden, en
- een geldboete van 400 euro, zijnde 50 euro verhoogd met 70 opdecimen (x 8). Als deze geldboete niet wordt betaald binnen de wettelijke termijn, kan ze worden vervangen door een gevangenisstraf van 15 dagen.
- een bijdrage van 1 maal 200 euro, zijnde de som van 25 euro verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds ter hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand;
- 2/6 van de kosten van de strafvordering, voorlopig begroot op 904,36 euro.

OP BURGERLIJK GEBIED

Verklaart de vorderingen van de burgerlijke partijen ontvankelijk en gegrond zoals hierna bepaald.

De vordering van NMBS

De rechtbank veroordeelt eerste beklaagde S. H., tweede beklaagde C. V. G. en derde beklaagde J. V. in solidum tot de betaling aan de burgerlijke partij NMBS van een schadevergoeding van 289,79 euro,

te vermeerderen met vergoedende interest aan de wettelijke interestvoet vanaf de datum van de feiten of 26 augustus 2018 en gerechtelijke interest vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van volledige betaling en de kosten.

Tot de betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 240 euro aan de burgerlijke partij.

De vordering van UNIA

De rechtbank veroordeelt eerste beklagde S. H., tweede beklagde C. V. G. en derde beklagde J. V. in solidum tot betaling aan de burgerlijke partij UNIA van een schadevergoeding van 600 euro, te vermeerderen met de vergoedende interest aan de wettelijke interestvoet vanaf de datum van de feiten of 26 augustus 2018 en de gerechtelijke interest vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van de volledige betaling en de kosten.

Tot de betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 240 euro aan de burgerlijke partij.

De vordering van Y. B. E.

De rechtbank veroordeelt eerste beklagde S. H., tweede beklagde C. V. G. en derde beklagde J. V. in solidum tot betaling aan de burgerlijke partij Y. B. E. van een schadevergoeding van 1.000 euro, te vermeerderen met de vergoedende interest aan de wettelijke interestvoet vanaf de datum van de feiten of 26 augustus 2018 en de gerechtelijke interest vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van de volledige betaling en de kosten.

De vordering van A. E. M. in eigen naam

De rechtbank veroordeelt eerste beklagde S. H., tweede beklagde C. V. G. en derde beklagde J. V. in solidum tot betaling aan de burgerlijke partij A. E. M. in eigen naam van een schadevergoeding van 1.437,55 euro, te vermeerderen met de vergoedende interest aan de wettelijke interestvoet vanaf de datum van de feiten of 26 augustus 2018 en de gerechtelijke interest vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van de volledige betaling en de kosten.

De vordering van A. E. M. in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige zoon L. E. A. E.

De rechtbank veroordeelt eerste beklagde S. H., tweede beklagde C. V. G. en derde beklagde J. V. in solidum tot betaling aan de burgerlijke partij A. E. M. in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige zoon L. E. A. E. van een schadevergoeding van 10.000 euro, te vermeerderen met de vergoedende interest aan de wettelijke interestvoet vanaf de datum van de feiten of 26 augustus 2018 en de gerechtelijke interest vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van de volledige betaling en de kosten.

Tot de betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 1.320 euro aan de burgerlijke partijen A. E. M. en B. E. Y..

De rechtbank houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 15 juni 2020 door de rechtbank eerste aanleg Leuven correctionele zaken, kamer 16A:

- B. D'E., rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier G. H..

